

hvor han allerede holdt 25-Aars Tjenestejubilæum for flere Aar siden. Han har Familie i Stockholm, og i Sommer vilde nu disse 2 gamle Mennesker gøre en Rejse til Stockholm. Manden kunde nok faa fri Rejse, men Konen kunde det ikke. Men en Stationsforstander ved den samme Station kunde nok faa en Maanedes Orlov og fri Rejse til Rom, og det forekommer mig derfor nok saa rimeligt, at en saadan Kvinde ogsaa havde faaet Fribillet til Stockholm. Det kan nok være, at Ansøgningen ikke er naaet frem til de højeste Myndigheder, og det kan ogsaa godt være, at de, der have givet Afslag, vare i deres fulde Ret, derom tvivler jeg ikke. Jeg fremdrager det, fordi jeg synes, at man paa saadanne Omraader burde være mere imødekommende, og jeg tror, at det var fuldt saa meget til Gavn for selve Baneadministrationen at bevare det gode Omdømme hos de Folk, der tjene deres Brød i dens Tjeneste og ikke faa nogen videre rigelig Løn derfor. Nu er den omtalte Rejse foretaget, saa hun vil ikke kunne faa nogen Nytte deraf, men det vil mulig kunne blive til Nytte for andre i lignende Tilfælde.

Endnu har jeg en Henstilling til den højtærede Trafikminister. Den angaar Oprykningen af Herning Station fra III til II Grad, hvorfor jeg selvfølgelig yder min Anerkendelse. Men jeg indser ikke, hvorfor den ikke er rykket op i I Grad lige saavel som Viborg Station, om hvilken det hedder, at den er flyttet fra II til I Grad, fordi den er Knudepunkt for 4 Statsbaner og Middelindtægten i de 3 sidste Aar har oversteget 200,000 Kr. Lige underneden staar der, at Herning er rykket op fra III til II Grad, ogsaa fordi den er Knudepunkt for 4 Baner, men Middelindtægten har man meget forsigtig ikke taget med; den overstiger nemlig ogsaa den, der har bevirket, at Viborg er rykket op til I Grad. Man burde derfor gøre Skridtet fuldtud og ogsaa lade Herning blive af I Grad. Middelindtægten har nemlig der været 220,000 Kr. Og der er tillige nu sket det ejendommelige, at Stationsforstanderen ved at rykke op i II. Grad taber et Alderstillæg paa 300 Kr. og derfor faar akkurat den samme Løn som nu, hvorved Oprykningen bliver ret illusorisk. Jeg vil derfor henstille, om han ikke kunde beholde de 300 Kr., indtil han faar et nyt Alderstillæg. Han har virket i Statsbanernes Tjeneste i 30 Aar, men kommer, uagtet Middelindtægten ved Herning er større end ved Viborg, kun i Klasse med Stationsforstanderen ved Skanderborg, der

har en Middelindtægt af 100,000 Kr., Lunderskov, der har en Middelindtægt af 70—80,000 Kr., og Langaa, der har en Middelindtægt af 31,000 Kr.

Endnu har jeg et Par Bemærkninger til den ærede Landbrugsminister angaaende Bevillingen til et transportabelt Mergelbanespor, som jeg vil bringe den ærede Minister en Tak for. Vi fik i Fjor et saadant Spor mellem Tofflund og Kølkær, og det er nu i Virksomhed. Der er ingen Tvivl om, at disse Mergelspor ville gøre stor Nytte. Men ved det Mergelspor, som allerede er udlagt, opstod det Spørgsmaal, om ogsaa nu de vedkommende Hededyrkere kunne drage den fulde Nytte deraf, hvilket er vanskeligt for dem paa Grund af Mangel paa Driftskapital. De ere da nu i Færd med at danne et Andelsselskab, der vil søge at faa et Laan af Statskassen for ad den Vej at kunne betale Mergelen. Sagen er den, at ved et saadant Flytningsspor er det ikke som ved en fast Bane, hvor de kunne tage Mergelen Aar efter Aar, som de have Brug for den. Her ere de nødte til, hvis de skulle drage større Nytte af den, at tage Mergelen til Oplag til hele den Masse, de skulle dyrke, paa et enkelt eller højest 2 Aar. Nu er der mange af dem, der ikke driste sig til at tage saa megen Mergel, som de have Brug for og kunne ønske, fordi de ikke se sig i Stand til at skaffe Pengene dertil. De have derfor, som sagt, dannet et Andelsselskab med det Formaal at faa et Laan. Jeg skulde meget henstille, om de kunde faa et saadant paa lignende Betingelser, som man har givet Laan paa til Opdyrkning af Hede- og Moselodder, saaledes at Laanet blev afdragsfrit de første 5 Aar og derefter skulde afdrages efter visse bestemte Regler, hvorved de vedkommende Hededyrkere ville kunne tage Mergelen og lægge den op paa deres Marker, og saa kunne betale Laanet tilbage, efterhaanden som de have Brug for Mergelen. Jeg er ikke i Tvivl om, at Ejendommene ville stige i Værdi, og jeg skulde tro, at man ogsaa kunde træffe saadanne Sikkerhedsforanstaltninger ved disse Andelsselskaber, at man ikke løb nogen særlig Risiko ved at yde Laan, navnlig saaledes, at vedkommende komme til at hæfte for Gælden, og den bliver staaende som en Prioritet næst efter den Gæld, der i Forvejen hviler paa Ejendommen.

Jeg kunde have Lyst til overfor det ærede Medlem for Skanderborg Amts 5te Valgkreds (Jacob Christensen) nu, da jeg taler om Hedesagen, at gøre en Bemærk-